

У світ прекрасного

В УСІ ЧАСИ людина прагнула до прекрасного. Як би не складалось життя, душа її завжди розкривалася назустріч пісні дзвінкій, слову крилатому, танцю запальному. Бо буття людське без цього немислиме, бо воно без цього неможливе. Мабуть, тому і працюють у сфері культури люди не просто віддані своїй справі, а дійсно – не байдужі, захоплені та ще й наділені іскрою таланту, який вони щедро віддають людям.

Така і Валентина Міцута. Шістнадцять років тому очолила вона Володимирецький районний відділ культури (а самій заледве 20 минуло). Не багату спадщину прийняла. А скільки відтоді доброго зроблено, скільки стежок переходжено, порогів оббито. Були злети. І були спади. Був найтяжчий у її житті період, коли, здавалося, культура стала непотрібною нікому. Гасли вогники у сільських клубах, закривалися бібліотеки, а окремих працівників доводилося переводити на часткову оплату праці.

Валентина Миколаївна пережила це із своїм колективом, з одностудійцями. Головне, вдалося зберегти кращі кадри, досвід яких, знання і вміння і далі служать вдячним глядачам.

-- Роботи вистачає, роповідає Валентина Миколаївна, -- та й проблем теж. Однак оптимізм вселяє те, що 2003-ій оголошено Роком культури. Це значить, що до нас лицем повернулася влада, а отже, думаю, і фортуна. І перше свідчення цього те, що нам виділено понад 300 тисяч грн. дотації з державного бюджету. Це прекрасна

фінансова підтримка, за що треба віддати належне і подякувати голові райдержадміністрації Володимиру Денисовичу Мельнику та голові райради Петру Степановичу Мартинюку. Разом з тим, це означає що нам треба подвоїти свої зусилля, надолужити згаяне, віднайти резерви і нові чинники для зміцнення духовного потенціалу.

Належна база для цього є. Адже в районі діє більше 40 клубних установ (а це 96 гуртків народної творчості, 100 – клубних формувань), 46 – бібліотечних. Свої здобутки і маленькі перемоги мають обидві музичні школи, краєзнавчий музей.

Цими силами проведено торік 3500 культурологічних заходів. Не менше планується цього року: це –

професійні і календарні свята, дні сіл і селищ, розважальні програми, вечори відпочинку тощо.

-- Власне, -- продовжує Валентина Миколаївна, -- Рік культури ми гарно розпочали проведенням Новорічних та Різдвяних урочистостей, а продовжили творчими звітами, в яких взяли участь всі сільські ради, що особливо відрадно. Пройшли ці звіти масово, на належному рівні, зроста виконавська майстерність сільських аматорських колективів Довговолі, Хиноч, Жовкинь, Новаків, Полиць. Порадували вокальні жіночі ансамблі Рафалівки, Балахович, Антонівки, Городця, Сваринь, районного будинку культури...

Підсумком цих творчих оглядів стане традиційне районне свято "Веселики Полісся", яке проходимо в травні. Тоді й буде відібрано кращих із кращих виконавців на обласний та республіканський огляди.

Є у Валентини Миколаївни й чимало інших турбот – господарських. Планує вона провести ремонт ряду приміщень у селах та й у Володимирці: фасаду будинку культури та музичної школи, придбати комп'ютери і нову музичну апаратуру, поповнити бібліотечні фонди і поновити інвентар, зробити чимало інших корисних і потрібних справ.

Це – складові однієї ланки, які дадуть можливість на вищий рівень піднести весь комплекс культурологічних заходів, творити свято для людської душі, зберегти духовність і кращі традиції народного мистецтва -- цього вічно живого джерела.

Єва ХУТКА.